

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

**У К А З
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**

**Про Єдину комп'ютерну інформаційну систему
правоохоронних органів з питань
боротьби зі злочинністю**

З метою поліпшення координації організаційних, оперативно-розшукових, правових та інформаційних заходів правоохоронних органів щодо боротьби зі злочинністю, підвищення рівня роботи в цій сфері **п о с т а н о в л я ю**:

1. Визнати за необхідне створення Єдиної комп'ютерної інформаційної системи правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю (далі - Єдина комп'ютерна система).

2. Кабінету Міністрів України забезпечити здійснення заходів щодо створення Єдиної комп'ютерної системи, в тому числі: утворення у двотижневий строк Міжвідомчої координаційної групи з питань створення і функціонування Єдиної комп'ютерної системи із включенням до її складу представників Апарату Ради національної безпеки і оборони України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Державної митної служби України, Державної податкової адміністрації України та Генеральної прокуратури України;

розроблення і подання в чотиримісячний строк зазначеною Міжвідомчою координаційною групою проектів програми створення і функціонування Єдиної комп'ютерної системи та положення про цю Систему;

вирішення в установленому порядку питань фінансування заходів щодо створення і функціонування Єдиної комп'ютерної системи.

3. Апарату Ради національної безпеки і оборони України забезпечувати діяльність Міжвідомчої координаційної групи з питань створення і функціонування Єдиної комп'ютерної системи, утвореної Кабінетом Міністрів України.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

м. Київ, 31 січня 2006 року
№ 80/2006

**ДИРЕКТИВА 2000/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради ЄС
від 18 вересня 2000 р.**

**“ПРО ВІДКРИТТЯ І ВЕДЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УСТАНОВ-ЕМІТЕНТІВ ЕЛЕКТРОННИХ
ГРОШЕЙ, А ТАКОЖ ЗДІЙСНЕННЯ НАГЛЯДУ ЗА ЦІЄЮ ДІЯЛЬНІСТЮ”**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ та РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про утворення Європейського Економічного Співтовариства і, зокрема, перше і третє речення статті 47 (2) Договору,

Беручи до уваги пропозицію Комісії¹,

Беручи до уваги висновки Економічного і Соціального Комітету²,

Беручи до уваги висновки Європейського Центрального Банку³,

Діючи відповідно до порядку, встановленого в статті 251 Договору⁴,

Враховуючи, що:

(1) Кредитні установи в значенні першого підпункту (b) пункту 1 статті 1 Директиви 2000/12/ЄС⁵ обмежуються у сфері проведення своєї діяльності.

(2) Необхідно врахувати характерні особливості цих установ і вжити відповідних заходів, необхідних для узгодження і гармонізації законів, постанов і адміністративних положень держав-членів, які мають відношення до відкриття і ведення діяльності установ-емітентів електронних грошей та здійснення нагляду за цією діяльністю.

(3) Для цілей цієї Директиви електронні гроші розглядаються як електронний замінник монет і банкнот, який зберігається в електронному пристрої, такому як чіп-картка або комп'ютерна пам'ять, і який, як правило, призначається для цілей здійснення електронних платежів в обмежених обсягах.

(4) Прийнятий підхід є відповідним лише для досягнення основної гармонізації, необхідної і достатньої для забезпечення взаємного визнання повноважень і нагляду за установами-емітентами електронних грошей, роблячи можливим надання єдиної ліцензії, визнаної на території Співтовариства і призначеної забезпечити власнику конфіденційність і застосування принципу розумного нагляду в державі-члені походження.

(5) В ширшому контексті швидко зростаючої електронної торгівлі бажано забезпечити регулятивну схему, яка допоможе електронним грошам приносити їхні потенційні вигоди у повній мірі і, зокрема, уникне гальмування технологічних інновацій. Отже, ця Директива запроваджує технологічно нейтральну правову базу, яка узгоджує розумний нагляд за установами-емітентами електронних грошей тією мірою, яка необхідна для забезпечення їхнього стабільного і розумного функціонування та фінансової інтеграції зокрема.

(6) Кредитні установи, згідно з пунктом 5 Додатку I до Директиви 2000/12/ЄС, вже отримали дозвіл випускати платіжні засоби, в тому числі й електронні гроші, і управляти ними, а також проводити таку діяльність в межах всього Співтовариства за умови взаємного визнання і існування системи всеохоплюючого розумного нагляду, яка застосовується до них відповідно до європейських банківських директив.

(7) Введення окремого розумного наглядового режиму для установ-емітентів електронних грошей, який, хоча і є похідним від розумного наглядового режиму, що застосовується до інших кредитних установ, і, зокрема, Директиви 2000/12/ЄС, крім глави 2 і 3 розділу V цієї Директиви, але відрізняється від цього режиму є виправданим і бажаним тому, що випуск електронних грошей не становить сам по собі, в силу свого специфічного характеру як електронного замінника монет та банкнот, депозитної діяльності згідно зі статтею 3 Директиви 2000/12/ЄС, якщо отримані кошти негайно обмінюються на електронні гроші.

(8) Отримання коштів від громадськості в обмін на електронні гроші, яке призводить до того, що на рахунку з установою-емітентом утворюється кредитовий залишок, є отриманням депозитів або інших коштів, що підлягають сплаті, для цілей Директиви 2000/12/ЄС.

(9) Необхідно, щоб електронні гроші підлягали викупу для того, щоб гарантувати конфіденційність пред'явника. Необхідність викупу сама по собі не означає, що кошти, отримані в обмін на електронні гроші, розглядаються як депозити або інші кошти, що підлягають сплаті, для цілей Директиви 2000/12/ЄС.

(10) Вкуп повинен завжди розумітися як такий, що здійснюється за номінальною вартістю.

(11) З метою реагування на особливі ризики, пов'язані з випуском електронних грошей, цей розумний наглядний режим повинен бути більш цільовим і, відповідно, менш громіздким, ніж розумний наглядний режим що застосовується до кредитних установ, особливо в тому, що стосується зменшених вимог до початкового капіталу і незастосування Директиви 93/6/ЄЕС⁶ та частин II і III глави 2 розділу V Директиви 2000/12/ЄС.

(12) Однак, необхідно зберегти однакове поле для діяльності для установ-емітентів електронних грошей і інших кредитних установ, які випускають електронні гроші, і, таким чином, забезпечити чесну конкуренцію серед більшої кількості установ для користі власників. Це досягається завдяки тому, що вищезазначені менш громіздкі риси розумного наглядового режиму, який застосовується до установ-емітентів електронних грошей, збалансовані положеннями, суворішими ніж ті, що застосовуються до інших кредитних установ, особливо щодо обмежень на ділові операції, які установи-емітенти електронних грошей можуть проводити, і зокрема, розумних обмежень їхніх інвестицій, спрямованих на забезпечення того, щоб їхня фінансові зобов'язання за несплаченими електронними грошима весь час підкріплялися достатньо ліквідними активами з низьким ступенем ризику.

(13) В очікуванні гармонізації розумного нагляду за діяльністю кредитних установ із залучення зовнішніх ресурсів, доцільно, щоб установи-емітенти електронних грошей мали стабільний і розумний порядок управління і контролю. З огляду на можливість здійснення операційної та інших додаткових функцій, пов'язаних із випуском електронних грошей, підприємствами, що не підлягають розумному нагляду, важливо, щоб установи-емітенти електронних грошей мали на місцях внутрішні структури, які б могли відреагувати на фінансові і не фінансові ризики, на які вони наражаються

(14) Випуск електронних грошей може зачіпати стабільність фінансової системи і рівне функціонування платіжних систем. Потрібне тісне співробітництво в оцінюванні цілісності схем електронних грошей

(15) Доцільно надати компетентним органам можливість звільнення від виконання всіх або деяких вимог, накладених цією Директивою на установи-емітенти електронних грошей, що проводять свою діяльність лише на територіях відповідних держав-членів.

(16) Прийняття цієї Директиви є найбільш доречним засобом досягнення бажаних цілей Ця Директива обмежується мінімумом, необхідним для досягнення цих цілей, і не виходить за межі того, що необхідно для цієї мети.

(17) Необхідно передбачити перегляд цієї Директиви в світлі досвіду перетворень на ринку і захисту власників електронних грошей.

(18) Було отримано консультацію від Банківського консультативного комітету щодо прийняття цієї Директиви,

ПРИЙНЯЛА ТАКУ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1. Сфера застосування, визначення і обмеження видів діяльності

1. Ця Директива застосовується до установ-емітентів електронних грошей.

2. Вона не застосовується до установ, зазначених в статті 2(3) Директиви 2000/12/ЄС.

Для цілей цієї Директиви:

(a) "**установа-емітент електронних грошей**" означає підприємство або будь-яку іншу юридичну особу, яка випускає платіжні засоби у вигляді електронних грошей, окрім кредитної установи, визначеної в першому підпункті (a) пункту 1 статті 1 Директиви 2000/12/ЄС,

(b) "**електронні гроші**" означають грошову цінність, представлену вимогою на емітента, яка:

(i) зберігається в електронному пристрої;

(ii) видається при отриманні коштів на суму, не меншу за вартість, ніж випущена грошова цінність;

(iii) приймається як засіб платежу підприємствами, іншими ніж емітент.

4. Держави-члени забороняють особам або підприємствам, які є кредитними установами, визначеними в першому підпункті пункту 1 статті 1 Директиви 2000/12/ЄС, проводити діяльність з випуску електронних грошей.

5. Ділові операції установ-емітентів електронних грошей, інші ніж випуск електронних грошей, обмежуються таким:

(a) наданням тісно пов'язаних фінансових і не фінансових послуг, таких як управління електронними грошима шляхом виконання операційних і інших додаткових функцій, пов'язаних з їх випуском, а також випуск і управління іншими платіжними засобами, окрім надання будь-якої форми кредиту; і

(b) збереження даних на електронному пристрої від імені інших підприємств або державних установ.

Установи-емітенти електронних грошей не мають жодних авуарів в інших підприємствах, окрім випадків, коли ці підприємства виконують операційні або інші допоміжні функції, пов'язані із електронними грошима, випущеними або розповсюдженими відповідною установою.

Стаття 2. Застосування банківських директив

1. Якщо іншого прямо не передбачено, тільки посилання на кредитні установи в Директиві 91/308/ЄЕС⁷ і Директиві 2000/12/ЄС, крім глави 2 розділу V цієї Директиви, застосовуються до установ-емітентів електронних грошей.

2. Статті 5, 11, 13, 19, 20 (7), 51 і 59 Директиви 2000/12/ЄС не застосовуються. Домовленості щодо взаємного визнання, передбачені в Директиві 2000/12/ЄС, не застосовуються до ділових операцій установ-емітентів електронних грошей, інших ніж випуск електронних грошей.

3. Отримання коштів в значенні статті 1 (3)(b)(ii) не є депозитом або іншими коштами, що підлягають сплаті, відповідно до статті 3 Директиви 2000/12/ЄС, якщо отримані кошти відразу обмінюються на електронні гроші.

Стаття 3. Необхідність викупу

1. Власник електронних грошей може протягом строку їх дії попросити емітента викупити їх за номінальною вартістю монетами і банкнотами або шляхом переведення на рахунок без сплати збору, іншого ніж ті збори, що є обов'язковими при проведенні такої операції.

2. В контракті між емітентом та власником чітко визначаються умови викупу.

3. Контракт може обумовлювати мінімальну межу викупу. Ця межа не може перевищувати 10 євро.

Стаття 4. Початковий капітал і діючі вимоги до власних фондів

1. Установи-емітенти електронних грошей мають початковий капітал, визначений в підпунктах (1) і (2) статті 34(2) Директиви 2000/12/ЄС, не менше 1 млн. євро.

Незважаючи на пункти 2 і 3, їхні власні фонди, визначені в Директиві 2000/12/ЄС, не повинні бути нижчими за цю суму.

2. Установи-емітенти електронних грошей постійно мають власні фонди, які дорівнюють або перевищують 2 % найвищої з поточних сум або середньої загальної суми їхніх фінансових зобов'язань за несплаченими електронними грошима за останні шість місяців.

3. Якщо установи-емітенти електронних грошей не завершили шестимісячний період проведення діяльності, включаючи день, коли вони почали її, вони мають власні фонди, які дорівнюють або перевищують 2 % найбільшої з поточних сум або запланованої загальної суми їхніх фінансових зобов'язань за несплаченими електронними грошима за шість місяців. Загальна сума фінансових зобов'язань за несплаченими електронними грошима за попередні шість мі-

сяців підтверджується їхнім бізнес-планом, за умови, що в цьому плані робиться будь-яке коригування, яке вимагають компетентні органи.

Стаття 5. Обмеження інвестицій

1. Установи-емітенти електронних грошей мають інвестиції на суму, не меншу за свої фінансові зобов'язання за несплаченими електронними грошима, тільки в наступних активах:

(а) статтях активу балансу, які, відповідно до статті 43(1), (2), (3) і (4) і статті 44(1) Директиви 2000/12/ЄС, передбачають нульове зважування кредитного ризику і є достатньо ліквідними;

(b) безстрокових вкладах в кредитних установах зони А, як зазначено в Директиві 2000/12/ЄС; і

(с) боргових інструментах, які є:

(і) в достатній мірі ліквідними;

(іі) не охоплюються пунктом 1(а);

(ііі) визнаються компетентними органами як статті, що кваліфікуються в значенні статті 2(12) Директиви 93/6/ЄС; і

(ііі) видані підприємствами, іншими ніж підприємства, які мають кваліфіковані вклади, як визначено в статті 1 Директиви 2000/12/ЄС, у відповідній установі-емітенті електронних грошей, або які повинні бути включені в консолідовані рахунки такого підприємства.

2. Інвестиції, зазначені в пункті 1(b) і (с), не можуть перевищувати в 20 раз власні фонди відповідної установи-емітента електронних грошей і підлягають застосуванню обмежень, що є щонайменше такими ж суворими, як і ті, що застосовуються до кредитних установ відповідно до частини III глави 2 розділу V Директиви 2000/12/ЄС

3. Для цілей запобігання ринкових ризиків, які випливають з випуску електронних грошей і з інвестицій, зазначених в пункті 1, установи-емітенти електронних грошей можуть використовувати в достатній мірі ліквідні, прив'язані до відсоткової ставки і курсу іноземних валют позабалансові статті у формі біржових похідних інструментів (тобто не цінних паперів), якщо вони підлягають щоденній встановленій маржі або контрактам з купівлі-продажу іноземної валюти з початковим терміном виплат не більше 14 календарних днів. Використання похідних інструментів згідно з першим реченням дозволяється тільки тоді, коли ставиться і, по можливості, досягається мета повного усунення ринкових ризиків.

4. Держави-члени накладають відповідні обмеження на ринкові ризики, яких можуть зазнати відповідні установи-емітенти електронних грошей, від інвестицій, зазначених в пункті 1.

5. Для цілей застосування пункту 1, активи оцінюються за меншою вартістю або за ринковою вартістю.

6 Якщо вартість активів, визначених в пункті 1, є нижчою за суму фінансових зобов'язань за несплаченими електронними грошима, компетентні органи забезпечують, щоб відповідна установа-емітент електронних грошей, вживала необхідні заходи для швидкого виправлення цієї ситуації з цією метою і лише на тимчасовий період компетентні органи можуть дозволити покрити фінансові зобов'язання установи за несплаченими електронними грошима активами, Іншими ніж ті, що визначені в пункті 1, на суму, яка не перевищує нижчих 5 % цих зобов'язань, або загальну суму власних фондів установи.

Стаття 6. Перевірка компетентними органами дотримання особливих вимог

Компетентні органи забезпечують, щоб обчислення, які підтверджують відповідність статтям 4 і 5, виконувалися не менше двох разів на рік або самими установами-емітентами електронних грошей, які передають їх їм разом з будь-якою необхідною складовою ін формацією, або компетентними органами шляхом використання даних, наданих установами-емітентами електронних грошей.

Стаття 7. Стабільне і розумне функціонування

Установи-емітенти електронних грошей мають стабільне і розумне управління, адміністративний порядок і порядок звітності, а також відповідні механізми внутрішнього контролю. Це все повинно відповідати фінансовим і не фінансовим ризикам, яким піддається установа, в тому числі і технічним та процедурним ризикам, а також ризикам, пов'язаними з її співробітництвом з будь-яким підприємством, яке виконує операційні або допоміжні функції, пов'язані із її діловою діяльністю.

Стаття 8. Звільнення від застосування

1. Держави-члени можуть дозволити своїм компетентним органам звільнити від застосування деяких або всіх положень цієї Директиви і застосування Директиви 2000/12/ЄС до установ-емітентів електронних грошей у випадках, коли або:

- (a) в результаті всіх ділових операцій типу, визначеного в статті 1 (3)(a) цієї Директиви, які здійснюються установою, створюються фінансові зобов'язання за несплаченими електронними грошима на загальну суму, яка зазвичай не перевищує 5 млн. євро і ніколи не перевищує 6млн. євро; або
- (b) електронні гроші, випущені установою, приймаються як платіжний засіб тільки дочірніми підприємствами установи, яка виконує операційні або додаткові функції, пов'язані з електронними грошима, виданими або розповсюдженими згаданою установою, будь-якою материнською компанією установи, або будь-якими іншими дочірніми підприємствами цієї материнської компанії; або
- (c) електронні гроші, видані установою, приймаються як оплата тільки обмеженою кількістю підприємств, які чітко виділяються за:
 - (i) своїм розташуванням в тому самому приміщенні або іншому обмеженому районі; або
 - (ii) їхнім тісними фінансовими або діловими стосунками з установою-емітентом, такими як спільна маркетингова або дистриб'юторська схема.

Основні контрактні угоди повинні передбачати, що електронний запам'ятовувальний пристрій, який надається в розпорядження власників для цілей здійснення платежів, може вміщувати максимальну суму не більше 150 євро.

2. Установа-емітент електронних грошей, звільнена від застосування згідно з пунктом 1, не користується домовленостями про взаємне визнання, що передбачаються Директивою 2000/12/ЄС.

3. Держави-члени вимагають, щоб установи-емітенти електронних грошей, яких звільнено від застосування цієї Директиви і Директиви 2000/12/ЄС, періодично звітували про свою діяльність, в тому числі про загальну кількість фінансових зобов'язань за електронними грошима.

Стаття 9. Захист набутих в минулому прав від змін у законодавстві

Установи-емітенти електронних грошей, які підлягають цій Директиві і які почали свою діяльність відповідно до положень, чинних в державі-члені, в якій вони мають головне управління, до набрання чинності законодавства, прийнятого на виконання цієї Директиви, або до дати, зазначеної в статті 10 (1), залежно від того, яка настане раніше, вважаються такими, що мають дозвіл на здійснення своєї діяльності. Держави-члени зобов'язують такі установи-емітенти електронних грошей подавати всю відповідну інформацію компетентним органам, щоб дозволити їм оцінити протягом шести місяців від дати набрання чинності положеннями, прийнятими на виконання цієї Директиви, чи відповідають ці установи вимогам згідно з цією Директивою, які заходи необхідно вжити для забезпечення відповідності або чи є доцільним вилучення дозволу. Якщо відповідність вимогам не забезпечується протягом шести місяців від дати, визначеної в статті 10 (1), установа-емітент електронних грошей не користується взаємним визнанням після цього часу.

Стаття 10. Застосування

1. Держави-члени приймають закони, постанови та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви, не пізніше 27 квітня 2002 року. Про це вони негайно повідомляють Комісію.

Коли держави-члени приймають такі положення, останні повинні містити посилання на цю Директиву чи супроводжуватися таким посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Методи, за якими робиться таке посилання, встановлюються державами-членами.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного законодавства, які вони прийняли у сфері, що регулюється цією Директивою.

Стаття 11. Огляд

Не пізніше 27 квітня 2005 р. Комісія надає звіт Європейському Парламенту і Раді щодо застосування цієї Директиви, зокрема про:

- заходи щодо захисту власників електронних грошей, в тому числі можливу необхідність запровадити гарантійну схему;
- вимоги до капіталу;
- документи про відмову від прав;
- можливу необхідність заборонити сплату відсотків з коштів, отриманих в обмін на електронні гроші.

Стаття 12. Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності в день публікації в Офіційному журналі Європейських Співтовариств.

Стаття 13

Ця Директива адресована державам-членам.

Вчинено в Брюсселі, 18 вересня 2000 р.

За Європейський Парламент Президент Н. Фонтен.

За Раду Президент Ю. Ведрін.

¹- ОЖС 317, 15.10.1998, с. 7.

²- ОЖС 101, 12.04.1999, с. 64.

³- ОЖС 189, 06.07.1999, с. 7.

⁴- Висновок Європейського Парламенту від 15.04.1999 р., Загальна позиція Ради від 29.11.1999 р. і Рішення Європейського Парламенту від 11.04.2000 р., Рішення Ради від 16.06.2000 р.

⁵- Директива 2000/12/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 20.03.2000 р. щодо відкриття і здійснення діяльності кредитних установ. До Директиви внесено поправки Директивою 2000/28/ЄС.

⁶- Директива Ради 93/6/ЄЕС від 15.03.1993 р., щодо достатності основного капіталу інвестиційних фірм і кредитних установ (ОЖС 141, 11.06.1993, с. 1). До Директиви внесено поправки Директивою 98/33/ЄС (ОЖС 204, 21.07.1998, с. 29).

⁷- Директива Ради 91/308/ЄЕС від 10.06.1991 р. про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей (ОЖС 166, 28.06.1991, с. 77).

Перелік е-адрес інститутів та організацій Європейських Співтовариств

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ – //www.oecd.org

РАДА ЄВРОПИ – //www.coe.fr

- ✓ Парламентська Асамблея – //www.stars.coe.fr
- ✓ Комітет Міністрів – //www.coe.fr/cm
- ✓ Конгрес місцевих та регіональних властей Європи – //www.coe.fr/cplre
- ✓ Міжурядове співробітництво – //www.coe.fr/eng/act-e/ecoop.htm
- ✓ Європейська Комісія з прав людини – //www.dhcommhr.coe.fr
- ✓ Європейський Суд з прав людини – //www.dhcour.coe.fr
- ✓ Захист електронних баз даних – //www.coe.fr/dataprotection
- ✓ Вища освіта та наукова діяльність – //www.coe.fr/esu/eng/esulist.htm
- ✓ Культура – //www.culture.coe.fr
- ✓ Європейська Аудіовізуальна Обсерваторія – //www.obs.coe.org
- ✓ Фонд соціального розвитку – //www.coefund.org
- ✓ Видання Ради Європи – //www.book.coe.fr
 - Конвенції та Угоди – //www.coe.fr/end/legalaltxt/fraites.htm
 - Права людини – //www.dhdlrhr.coe.fr
- ✓ Центр інформації та документації Ради Європи в Україні – //www.coe.kiev.ua

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ (Європейські Співтовариства):

- ✓ Європейський Парламент – //www.europarl.eu.int
- ✓ Інформаційний Офіс – //www.europarl.eu.int/offices/en/default.htm
- ✓ Рада ЄС – //www.ue.eu.int
- ✓ Європейські Комісії – //www.europa.eu.int/comm
 - Інформаційна служба ЄК – //www.europa.eu.int/en/comm/spp/rapid.htm
 - Інформаційні послуги – //www.europa.eu.int/geninfo/icom-en.htm
 - Статистичний Офіс – //www.europa.eu.int/curostat.htm
- ✓ Суд Європейських Співтовариств – //www.curia.eu.int
- ✓ Європейський інспекторат з захисту даних – //www.edps.eu.int
- ✓ Європейський Аудиторський Суд – //www.eca.eu.int
- ✓ Економічний та Соціальний Комітети – //www.esc.eu.int
- ✓ Регіональні Комітети – //www.cor.eu.int
- ✓ Європейський Інвестиційний банк – //www.eib.org; //www.bei.org
- ✓ Видавничий Офіс – //www.eur-op.eu.int
 - Офіційний журнал – //www.europa.eu.int/eur-lex/en/oj
 - Конвенції, Директиви – //www.convention.coe.int; //www.europa.eu.int/ISPO/legal
 - Щоденник електронних тендерів – //www.ted.eur-op.eu.int
- ✓ Європейський Омбудсмен – //www.euro-ombudsman.eu.int
- ✓ EUROPOL – Європейський Поліцейський Офіс – //www.europol.eu.int
- ✓ База даних ЄС та інформаційний сервіс:
 - Хто є хто в ЄС – //www.europa.eu.int/idea/ideaen.htm
 - Європейська термінологічна база даних – //www2.echo.lu/edic

- Офіс проектів Інформаційного Суспільства – //www.ispo.cec.be
- Інформаційна служба досліджень та розвитку ЄС – //www.cordis.lu
- Урядова лінія on-line – //www.europa.eu.int/gonline_en.html

ЄВРОПЕЙСЬКІ ІНСТИТУТИ І ОРГАНІЗАЦІЇ: що є що ?

<p>РАДА ЄВРОПИ - міждержавна організація, яка об'єднує 40 демократичних країн Європи та має головне завдання щодо захисту прав людини. Засновано у 1949 р. Штаб-квартира у Страсбурзі</p>	<p>ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ (Європейські співтовариства) * - міжнародна організація, яка об'єднує 25 демократичних країн Європи та має головне завдання щодо погодження економічних та монетарних політик країн-членів. Засновано у 1957 р. Штаб-квартира у Люксембурзі</p>
<p>Європейська Конвенція з прав людини, 1950 р.</p>	<p>Маастрихтська угода (Угода про Європейський Союз) 1993 р., яка включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Угоду про заснування Європейського Економічного Співробітництва (Римська угода Економічного та монетарного союзу), • Угоду про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії
<p>Основні інститути і організації</p>	
<p>Парламентська Асамблея (дорадчий орган, члени якого призначаються парламентами)</p>	<p>Європейський Парламент(обирається народами держав-членів)</p>
<p>Комітет міністрів (керівний орган)</p>	<p>Рада ЄС (представляє уряди держав-членів)</p>
<p>Конгрес місцевих та регіональних властей (консультативний орган)</p>	<p>Європейська Комісія (виконавчий орган ЄС)</p>
<p>Європейська Комісія з прав людини</p>	<p>Європейський Омбудсмен</p>
<p>Омбудсмен із захисту прав людини</p>	<p>Суд Європейського Союзу</p>
<p>Комісар із захисту даних</p>	<p>Євровійсько (під егідою ООН чи ОБСЄ)</p>
<p>Європейський Суд з прав людини</p>	<p>EUROPOL – Європейський Поліцейський Офіс</p>
	<p>Європейська Рада (передбачає зустрічі глав держав та урядів країн ЄС двічі на рік)</p>

Види правових інструментів ЄС:

- **постанови** – їх повне й безпосереднє виконання є обов'язковим для всіх країн-членів;
- **директиви** – положення директив треба впровадити в національне законодавство, тож є свобода вибору форм і методів застосування;
- **рішення** – є обов'язковими для тих, кому вони адресовані;
- **рекомендації** – демонструють офіційну позицію інституції.